

av Ishido-sensei kunde även vi beredas tillfälle att delta i lägret. Ishido-sensei har i många år haft ett nära samarbete med det Brittiska Kendoförbundet, och har också årligen rest från Japan för att instruera vid tidigare års evenemang. När man för första gången, under Ishido-senseis ledning avhöll ett "Summer Seminar" var det bara en handfull personer som tränade Kendo och Iaido i England, men genom åren har deltagarantalet ökat. I år var det otroliga 300 personer anmälda till seminariet, och med hela 96 deltagare i en enda gren!! Det är anmärkningsvärda siffror, eftersom Kendo och Iaido, trots allt, ännu är mycket små i England-blott runt 500 personer i hela Storbritannien är aktiva tränande, och för Jodon är motsvarande siffra bara drygt 100 aktiva! Ställt i relation till befolkningsunderlaget finner man att svensk Kendo faktiskt är en folkrörelse jämfört med sin brittiska motsvarighet.

Det kan tyckas märkligt att England har så få Kendo/Iaido-utövare, när de närmaste grannländerna räknar sina aktiva i tusental, men det kan troligen delvis förklaras av det sätt på vilket man bedriver sin träning. Enligt mitt förmenande har nämligen engelsmännen lyckats, att i stor utsträckning behålla Kendons själ- det är fortfarande mer DO än idrott, och det är något som känns mycket välgörande. I det långa loppet tror jag också att engelsk Kendo kommer att vinna på detta.

De senaste årens ständigt stigande deltagarantal vid sommarseminarierna har omöjliggjort för en ensam instruktör att ägna tillräckligt med tid åt alla, så i år kom Ishido-sensei till England, i sällskap med Ide-sensei, Hiroi-sensei samt av en av sina främsta kvinnliga elever. Dessa tre herrar är verkliga kanoner på sitt område och oerhört eftertraktade som instruktörer i Japan. I Japan skulle därför ett träningsläger som detta, överhuvudtaget inte vara möjligt. Det är bara ett yttersta fåtal förunnat att få träna för någon av dessa sensei, och för alla samtidigt - otänkbart!

Icke desto mindre undervisade de oss alla- nybörjare som avancerade - med ständigt samma tålmod, vänlighet och uppriktiga bemödanden om att vi skulle förstå och lära

Den 15 augusti i år avseglade vi från Göteborg i sällskap med Komaki-sensei- en liten förväntansfull skara kendokas, som för första gången skulle få stifta närmare bekantskap med internationell kendo. Vi var alltså på väg till det Britiska Kendoförbundets årliga träningsläger i Kendo, Iaido och Jodo, som i år var förlagt till storstaden Birmingham, c:a 25 mil NV London. Genom att Komaki-sensei reste till England som gästinstruktör på direkt rekommendation

Foto: TAKAO MOMIYAMA
Text: LARS-ÅKE SMITH

oss så mycket som möjligt. Själva fick vi en mycket nyttig påminnelse i vilken enastående resurs vi har i Komaki-sensei som nu i England verkligen fick visa sin kapacitet.

Vi anlände till England på eftermiddagen den 16 augusti, och reste därefter till Birmingham Universitys studentrum vid Ridge Hall. Redan från början blev vi mycket vänligt omhändertagna och fann oss snabbt tillrätta. Trötta gick vi och lade oss med morgonens träningspass i tankarna.

Lördagen började med en tämligen bastant engelsk frukost. För oss svenskar som till neds börjar dagen med en kopp kaffe och en bulle var det en rätt omskakande erfarenhet att kl.8 på morgonen inmundiga bacon, stekt ägg och korv! något dästa begav vi oss sedan till träningslokalen där lägret skulle inledas med Jodo. Självt fick jag härigenom två dagars extra semester, men fem av oss svenskar deltog även i Jodoträningen.

Den Jodo som tränades var s.k. seite-Jo, d.v.s. den standardiserade Jodo, som det Japanska Kendoförbundet har utvecklat och som innefattar 12 Jodo-kata. De av oss som tränade Jodo tyckte att Jodoträningen var både givande och intressant. Våra erfarenheter från Kendo hjälpte oss också i hög grad att förstå Jodo, och Jodoträningen gav också en del nya infallsvinklar till Kendo.

Jodo kommer därför troligen, framdeles att ingå i vårt ordinarie träningsschema. Sedan en tid tillbaka har den nu i Sverige bosatte engelsmannen Tim Finucca tränat Iaido tillsammans med oss, och eftersom han också sedan flera år är Jodoutövare har vi tillgång till kompetent instruktör.

Iaido-träningen var p.g.a. det stora deltagarantalet uppdelat på fyra träningsdagar, med två dagar för tränande t.o.m. 1 Dan och två dagar för högre graderade. Trots denna uppdelning var vi så många tränande med lägre grader att man var tvungna att separera oss i två skilda dojos. I mycket hög grad gick man igenom grunderna för Iai-doträningen och framför allt de ändringar som införts i den standardiserade seite-Iai sedan sist. Ide-sensei och Ishido-sensei visade och förkla-

Kendoträningen avslöpte på ett något annorlunda sätt än vi kanske hade föreställt oss. Sanningen att säga var åtminstone jag åtskilligt nervös inför den, som vi trodde mördande kendoträningen, som skulle vara 6 timmar per dag!

Jag föreställde mig hur man efter träningens slut skulle få släpa hem oss på skottkärra, medan vi med ömklig uppsyn studerade våra hudflängda

och av blåsor uppsvullna händer och fötter. Men redan under den första timmen förklarade man för oss att meningen med träningslägret inte var att intensivköra, flåköra kan vi göra minst lika effektivt hemma. Istället lades tyngdpunkten vid grundtekniker och genomgång av varför man gör på ett visst sätt. Många av teknikerna gick vi därför igenom med boken som bättre åskådliggör svärdsteknikerna.

Något man också ville visa oss var den speciella stil varmed Tokyopolisen tränar kendo och den metodik man tillämpar. Även om Kendon i grunden är gemensam för alla skolor skiljer sig vissa detaljer åt, och eftersom Tokyopolisens sätt att undervisa anammats mer och mer världen över är det av vikt att känna till hur stilen utövas. Övriga Kendo-klubbar i Sverige

rade medan brittisk Kendos "grand-old-man" mr Jack Hobson översatte från japanska på ett sätt som gjorde oss alla vederbörligen imponerade. Jack Hobson hade förmågan att få sina översättningar levande, klara och koncisa och med en mycket god artikulation, varför vi som utlänningar inte hade några som helst problem med att förstå och uppfatta vad som sades. I sanningens namn var det inte alla som översatte som talde fullt så klart....

Under träningens gång instruerade Ide-sensei och Ishido-sensei med Komaki-sensei som hjälptränare tillsammans med Ishido-senseis elev Kawashima-sensei och några lokala Iaidoinstruktörer.

De två dagarna försvann ofattbart snabbt, och avslutades med gradering till första och andra Dan i Iaido. Samtliga av oss som provade att ställa upp (det gjorde vi alla) klarade oss. Ett mycket gott betyg för Komaki-sensei som instruktör, och jag tror också att han sträckte litet extra på sig efteråt!

Följande två dagar ägnades åt avancerad Iai-do, där även den äldre skolan Muso shinden ryu studerades.

Danne, som klarade sin gradering till 2 Dan och Momiyama-san, samt Komaki-senseis gamla elev István Gubas gavs tillfälle att medverka. Medverkade gjorde även Carlos Martinez, inte alldeles obekant i Sverige, som under senare tid har studerat och instruerat i Iaido tillsammans med oss. Vi övriga kunde ta oss två dagars välförtjänt semester innan Kendoträningen.

kör exempelvis polisens stil.

Kendoträningen avslutades med keiko, där vi fritt fick köra mot alla sensei som stod upprade framför oss. Naturligt nog växte sig snart köerna långa framför de japanska instruktörerna, men vi fann också att flera engelsmän var goda kendokas.

Efter kendo-graderingen som avslöpte väl för oss svenskar, avslutades sommarseminariet -85. För oss var det en mycket minnesvärd tid, och vi saknade uppriktigt alla trevliga människor vi mött, både under träningen som i baren efteråt! En lång rad värdefulla kontakter har knutits, som förhoppningsvis skall resultera i en del besök från England framöver.

För alla av oss var dock inte det roliga slut. Komaki-sensei, Momiyama-san, Peder och jag tog bilen till Brighton där årets stora Iai-dotävling skulle gå av stapeln. Tävligen var uppdelad i både lag och individuellt, men vi deltog endast individuellt.

Trötta anlände vi sent på kvällen till Brighton, och jag sov gott den natten. Troligen är jag en av de få, som besökt Brighton utan att få se den minsta skymt av havet!

Tävlingen avslöpte väl för vår del. Själv lyckades jag endast kvalificera mig en omgång, men Momiyama-san klättrade vidare ända till final där han erövrade en hedersam andraplats i sin klass. Peder och jag häpnade dock över hur man kan vara så lugn under en gradering men nervös, så man skakar under en tävling. För oss var det dock en intressant upplevelse att ha varit med.

Komaki-sensei gavs förtroendet att sälla sig till domarna-både under Kendo/Iaidograderingarna under seminariet samt tävlingen i Brighton.

Många erfarenheter rikare reste vi hem, fast belutna att återvända -86, då seminariet dock blir något bantat p.g.a. Kendo EM. Således utgår Kendoträningen men Jodo och Iaido återstår.

Momiyama-san reste sedan vidare till Holland där han tränade tillsammans med Holländska klubbar. Det kommer att ta lång tid att smälta alla intryck men vi har redan börjat tillämpa många lärdomar i den ordinarie träningen.

VÅRA INSTRUKTÖRER:

Hiroi-sensei	Hanshi 8 D
Ide-sensei	Kyoshi 7 D
Ishido-sensei	Kyoshi 7 D
Komaki-sensei	Renshi 6 D

Kawashima-sensei	5 Dan
Fuji-sensei	Renshi 5 D
Jack Hobson	Renshi 6 D
L.K.Bean	5 Dan

GRADERINGAR:

forts på sid. 4.

